

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Pataviensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

non debeas obedire? Certè multùm desipis, si hoc sapias. Nam & nos homines sumus, & Deum cœli timemus, nec quicquam vellemus contra ipsum statuere aut supra nos aliquid arrogare. Quantum autem in hoc facto deliqueris, & quam merueris ex contumacia tanta pœnam, meliùs experiteris in opere quàm ex canonica reneas lectione, nisi adhuc, quantum possumus, tuæ vellemus honestati deferre; sed nisi deferentibus deferas, & deposito corde lapideo carneum cor assumes, & obedias voci nostræ, quantò differtur amplius, tantò graviùs inferetur. Sanè si fuisset in facto imperij personarum aut munerum acceptores, si potentiam præposuisset iustitiæ, & pervertisset iudicium æquitatis, inobedientiam tuam vel dissimularem omnino, vel saltem minùs molestè ferremus. Verùm cum personarum acceptione postposita, non attendentes vultum potentis, nec impotentis iustitiam contemnentes, secuti fuerimus æquitatem, & jam Dominus iudicium nostrum certis videatur indicis approbasse, contumaciam tuam nec debemus nec volumus ulterius in patientia sustinere, cum secundùm Apostolum parati simus inobedientiam omnem ulcisci, quam ex hoc & tu ipse ampliùs manifestas quòd expectatus diutiùs, licèt promiseris, nullum tamen propter hoc miseris responsalem. Volentes autem adhuc, si possumus; te ad viam rectitudinis revocare, monemus & exhortamur attentius & per apostolica tibi scripta in virtute obedientiæ districtè præcipiendo mandamus quatenus omni excusatione cessante, prædicto Legato infra mensem post suscepcionem præsentium plenè satisfacias de injuriis irrogatis, & sicut idem tibi ex parte nostra præceperit, super facto imperij nostræ consentias & obedias voluntati; præsertim cum idem Rex sufficientem præstare velit super indemnitate Magdeburgensis Ecclesiæ cautionem. Alioquin noveris nos venerabilibus fratribus nostris Mindensi, Verdensi, & Hildesemensi Episcopis dedisse districtiùs in mandatis ut ex tunc te singulis diebus dominicis & festivis, pulsatis campanis, & candelis accensis, appellatione remota, excommunicatum publicè nuntient, & per vicinas dioeceses faciant sub solemnitate simili nuntiari; suffraganeis tuis & Magdeburgensi Capitulo ex parte nostra in obedientiæ virtute mandantes ut inobedienti tibi nullam reverentiam prorsùs impendant, nec te ut Metropolitanum honorent, sed ut excommunicatum evitent. Quòd si nec sic arbor tua fora stercorebus fructus protulerit requisitos, securim ad radicem ficulneæ infructuosæ ponemus; ut juxta proverbium veritatis, arbor quæ non fecerit fructum bonum, excidatur, & mitatur in ignem.

EPISCOPO PATAVIENSI.

Epist. 110.

Non est tibi vel alij formidandum quòd nos, qui debemus omnium jura tueri, velimus imperij Romani jura turbare, ne inde nascantur injuriæ unde jura nascuntur, cum illa simus mensura contenti quam Christus in evangelio diffinivit. *Reddite, inquit, quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt Dei Deo.* Ne quis igitur

æstimet quòd contra jura imperij Romani aliquam nobis obligationem feceris aut etiam sponsonem, præsentibus tibi litteras in testimonium duximus concedendas; in quibus scripturam illam quam ad tuam innocentiam ostendendam nobis dedisti de verbo ad verbum duximus adnotandam. **E G O . . P A T A V I E N S I S** EPISCOPVS per hoc scriptum meo sigillo munitum profiteor & affirmo quòd litteras illas in quibus quoddam capitulum continetur per quod clavis Ecclesiæ, quas Deus beato Petro & successoribus eius concessit, videtur aliquatenus derogari, nec legeram nec audieram antequam ad præsentiam Domini Papa venissem, licèt litteris illis meum sit sigillum appensum; quoniam minùs cautè vacuo pergameno meum iusti sigillum apponi, credens quòd nihil in eo scribi deberet in derogationem ecclesiastica potestatis. Vnde capitulum illud contra claves Ecclesiæ nec approbo nec defendo, sed corde credo & ore confiteor quòd quicquid Romanus Pontifex, qui est successor beati Petri & Vicarius Iesu Christi, ex auctoritate ipsarum clavium ligaverit super terram, erit ligatum in cœlis, & quicquid solverit super terram, erit solutum in cœlis. Datum Laterani x. Kal. Iunii, anno septimo.

NOBILI VIRO DVCI BRABANTIE.

Olim, si bene recolimus, pro consummandâ copula inter carissimum in Christo filium nostrum illustrem Regem Ottonem in Romanorum Imperatorem electum, & dilectam in Christo filiam [Mariam] natam tuam nobis humiliter supplicasti, ut dispensationem quam venerabilis frater noster Prænestinus Episcopus apostolicæ sedis Legatus de speciali mandato sedis apostolicæ fecerat inter ipsos auctoritate dignarem apostolica confirmare. Cui petitioni, propter multam utilitatem quæ noscitur ex hoc imperio proventura, consensum præbimus pariter & favorem. Nunc autem, quòd grave gerimus & molestum, occasionibus frivolis adinventis ipsam eidem Regi sponso suo tradere malitiosè recusas, cum solemniter inter ipsos sponsalia sint contracta, & hinc inde tam per te quàm per homines tuos præstito iuramento firmata, illicitum habens, ut dicitur, cum nobili viro Philippo Sueviæ Duce tractatum ut eam carissimo in Christo filio nostro Frederico illustri Regi Sicilia nepoti suo copules in uxorem. quòd utique tantò gravius reputamus quantò magis ex hoc & animæ tuæ periculum & famæ dispendium procuratur. Cum enim prædictus Rex Sicilia sororem carissimi in Christo filij nostri illustris Regis Aragonum germanam, uxorem quondam illustris Regis Vngariæ, accipere debeat in uxorem, & jam inter ipsos per dilectum filium Roffridum tituli sanctorum Marcellini & Petri Presbyterum Cardinalem Casinensem Abbatem, tunc apostolicæ sedis Legatum, de mandato nostro, mediantibus & jurantibus familiaribus utriusque, sponsalia sint contracta, præter id quòd dicta filia tua ipsum Regem Sicilia linea consanguinitatis attingit, quare non posset eidem matrimonio copulari, sustinere non possemus aliqua ratione ut contra hoc quòd hinc etiam nobis approbantibus est firmatum temeritate qualibet veniretur. Nos autem,

Epist. 111.
Vide supra
epist. 66.

Vide supra
epist. 80. &
lib. 11. epist.
4. 134.